

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/203/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116226383
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:2116226383.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Bratislava, Žižkova č. 11, IČO: 36 854 140, zastúpený Malata, Pružinský, Hegeduš & Partners s. r. o., Bratislava, Twin City Tower, Mlynské Nivy č. 10, IČO: 47 239 921, za ktorú konajú JUDr. Milan Malata, JUDr. Róbert Pružinský, JUDr. Vincent Hegeduš a Mgr. Jana Alušíková, proti žalovanému: P. S. M. , narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom W., O. A. č. XXXX/XX A, o zaplatenie X.XXX,XX € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 14. júna 2019, č.k. 21 Csp 11/2018-169, vo výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 14. júna 2019, č.k. 21 Csp 11/2018-169, vo výroku III. o náhrade trov konania m e n í tak, že žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 18,62 %.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III. rozsudkom zo dňa 14.6.2019, č.k. 21 Csp 11/2018-169, vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu X.XXX,XX € spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy X.XXX,XX € od 1.10.2016 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v zostávajúcej časti žalobu zamietol (výrok II. rozsudku). Vo výroku III. rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie právne ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a vecne pomerne rovnakým úspechom žalobcu a žalovaného v spore.

2. Proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania podal včas odvolanie žalobca dôvodiac, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Odvolateľ nesúhlasil s odôvodnením súdu prvej inštancie, že strany sporu mali vyvážený úspech v konaní a vytýkal súdu prvej inštancie, že nie je zrejmé, na základe akej logicko-právnej úvahy dospel k takémuto záveru. Podľa žalobcu bol v konaní prevažne úspešným účastníkom konania, ktorá skutočnosť vyplýva priamo zo súdneho spisu a je v zmysle § 186 C.s.p. skutočnosťou, ktorá nepodlieha ďalšiemu dokazovaniu. Žalobca poukázal na to, že pomer úspechu treba určiť vždy, ak má byť náhrada trov rozdelená. Uviedol, že konajúci súd opomenul uvedený základný princíp postupu pri určovaní výšky náhrady trov konania. Poukázal aj na to, že rozsudok súdu prvej inštancie je v časti odôvodnenia rozhodnutia o náhrade trov konania nepreskúmateľný. Žalobca dôvodil, že ku dňu vyhlásenia rozsudku sa domáhal zaplatenia sumy X.XXX,XX €, z čoho X.XXX,XX € bola uplatnená istina, XXX,XX € predstavoval úrok z omeškania a X.XXX,XX € predstavoval zmluvný úrok po zosplatnení. Žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie X.XXX,XX € a neúspešný v časti o zaplatenie X.XXX,XX €. Žalobca bol preto úspešný v časti 59,32 % a žalovaný bol úspešný v

časti 40,68 %. Čistý úspech žalobcu tak predstavoval 18,64 %. Podľa žalobcu mal byť preto žalovaný zaviazaný k náhrade trov konania v rozsahu 18,64 %. Zároveň dal do pozornosti, že v obdobných prípadoch bol uznaný za prevažne úspešného účastníka sporu, poukazujúc tak na základný obsah princípu materiálnej rovnosti a princípu právneho štátu, ktorého obsahom je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06), je legitímny očakávaním žalobcu, že obdobne bude jeho nárok posúdený aj v predmetnom konaní. Navrhol odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti zmeniť tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 18,64 %.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a preto napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu podľa § 388 C.s.p. zmenil a rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 18,62 %.

5. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách predmetného konania vychádzal z ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí ako aj z ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Súd prvej inštancie rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania vecne odôvodnil len tým, že žalobca a žalovaný mali pomerne rovnaký úspech, bližšie svoje rozhodnutie nevysvetlil. Je preto potrebné prisvedčiť odvolateľovi, že nie je zrejmé, akými úvahami sa súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania riadil, a preto je jeho rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné. Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca a žalovaný mali v konaní pomerne rovnaký úspech. Vychádzajúc zo žaloby a vyjadrenia žalobcu na č.l. 67 a 68 spisu, žalobca sa ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie domáhal zaplataenia istiny vo výške X.XXX,XX €, úroku z omeškania vo výške XXX,XX €, vyčísleného ku dňu 30.9.2016, úroku z úveru vo výške X.XXX,XX € za obdobie od 16.9.2014 do 30.9.2016, úroku z omeškania vo výške X,XX % ročne zo sumy X.XXX,XX € (X.XXX,XX € + X.XXX,XX €) za obdobie od 1.10.2016 do 14.6.2019, teda XXX,XX € a úroku z úveru vo výške XX,XX % ročne zo sumy X.XXX,XX € od 1.10.2016 do 14.6.2016, teda X.XXX,XX €, celkom sa teda domáhal zaplataenia sumy X.XXX,XX €. Súd prvej inštancie žalobcovi priznal sumu X.XXX,XX € a úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy X.XXX,XX € od 1.10.2016 do zaplataenia, teda ku dňu vyhlásenia rozsudku 14.6.2019 vo výške XXX,XX €; celkom sumu X.XXX,XX €. Žalobca tak bol úspešný v časti o zaplataenie sumy X.XXX,XX €, čo predstavuje úspech vo výške 59,31 % a neúspešný v časti o zaplataenie X.XXX,XX €, čo predstavuje úspech žalovaného vo výške 40,69 %. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 18,62 %. Pokiaľ ide o zisťovanie pomeru úspechu a neúspechu strán sporu a v tej súvislosti výpočet príslušenstva ku dňu vyhlásenia rozsudku, teda ku dňu 14.6.2019, pevnou sumou, odvolací súd sa stotožňuje so spôsobom výpočtu žalobcu (až na nepatrný rozdiel spôsobený zrejme zaokrúhľovaním čísiel), keďže, pokiaľ ide o výšku príslušenstva, je potrebné vychádzať zo stavu v čase vyhlásenia rozhodnutia [(§ 217 ods. 1 C.s.p.), napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. apríla 2004, sp.zn. 1 M Cdo 1/2004 uverejnený v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR pod č. 34/2005]. Zároveň odvolací súd uvádza, že z hľadiska posudzovania úspechu v spore a v tej súvislosti aj rozhodovania o náhrade trov konania, je potrebné považovať, v prípade uplatňovania peňažných pohľadávok, za základ sporu nielen istinu, ale aj vyčíslené príslušenstvo uplatnenej pohľadávky (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 9. februára 2010, sp.zn. III. ÚS 63/2010).

6. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bolo namieste zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 18,62 %.

7. Podľa § 396 ods. 1 C.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

8. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

10. V súlade s vyššie uvedenou právnou úpravou odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

11. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).